

РЕШЕНИЕ

№ 5867

гр. София, 13.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 26 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВАСИЛЕНА ЛЮДМ.
ДРАНЧОВСКА**

при участието на секретаря **ЛЮБОМИРА Г. СЕРАФИМОВА**
като разглежда докладваното от **ВАСИЛЕНА ЛЮДМ. ДРАНЧОВСКА**
Гражданско дело № 20211110160262 по описа за 2021 година

като разглежда **гр.д. № 60262 по описа за 2021 г.**, за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са осъдителни иски с правно основание чл. 411, изр. 2 КЗ и чл. 86 ЗЗД.

Ищецът „Д-----“ ЕАД твърди, че в качеството си на застраховател по договор за застраховка „Каско“ е изплатил застрахователно обезщетение в размер на 3872,20 лв. и обичайни разноски за определяне на обезщетението в размер на 25 лв. за реализирано на 02.12.2020 г. ПТП. Твърди, че вина за настъпване на застрахователното събитие има водачът на застрахования при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“ лек автомобил. Счита, че с плащане на застрахователното обезщетение в негова полза е възникнало регресно вземане за платената сума. Твърди, че ответникът не е заплатил дължимата сума и след отправена до него покана, поради което я претендира в пълен размер от 3897,20 лв., ведно със законната лихва от предявяване на иска до погасяването, както и сумата от 227,34 лв., представляваща лихва за забава върху главницата за периода 25.03.2021 г. – 20.10.2021 г.

Ответникът ЗАД „Б-----“ оспорва иска по основание и размер, като счита, че от представените по делото доказателства не се установява настъпването на събитието в причинна връзка с изключително виновно и противоправно поведение на застрахованото при него лице, като оспорва описания механизъм на ПТП и твърди, че вина за настъпване на инцидента има застрахованият при ищеца водач на МПС. Поддържа, че размерът на изплатеното застрахователно обезщетение надхвърлял действителната стойност на

претърпените имуществени вреди, настъпили в причинна връзка с процесното ПТП.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По иска с правно основание чл. 411, изр. 2 КЗ

С плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или срещу лицето, застраховало неговата гражданска отговорност. За възникване на регресното вземане е необходимо да се установят следните факти: да е сключен договор за имуществено застраховане, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие виновно и противоправно поведение на водач на МПС, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника, да е настъпило събитие, за което ответникът носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът да е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение в размер на действителните вреди. Съобразно разпоредбата на чл. 154 ГПК ищецът следва да установи горепосочените обстоятелства, а в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираното вземане.

Между страните не се спори, а и от представените писмени доказателства (констативен протокол за ПТП, застрахователна полица по автомобилна застраховка „Каско+“, уведомление за щета, опис-заключение по щета, възлагателно писмо, приемо-предавателен протокол, фактура и калкулация, платежно нареждане, извлечение от информационната система на Гаранционен фонд, регресна покана и обратна разписка към нея) се установява, че на 02.12.2020 г. между водач на МПС, застрахован при ищеца по застраховка „Каско“, и водач на МПС, застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“, е реализирано ПТП, което представлява покрит риск по имуществената застраховка, като в изпълнение на задължението си по застрахователния договор ищецът е изплатил застрахователно обезщетение на пострадалия в размер на 3872,20 лв. С оглед на изложеното, спорни между страните остават обстоятелствата дали застрахователното събитие е настъпило изключително вследствие на виновното и противоправно поведение на застрахования при ответника водач на МПС и дали изплатеното от ищеца обезщетение отговаря на действителната стойност на претърпените вреди.

От събраните гласни доказателства чрез разпит на свидетелите по делегация от РС – Варна и заключението на приетата САТЕ се установява, че процесното ПТП е настъпило на 02.12.2020 г. около 09:00 ч. в гр. Варна, като лек автомобил „Д---“ с рег. № --, застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“, се е движил на заден ход по ул. „--“ за излизане на ул. „----“ и не се е убедил, че пътят зад него е свободен, като е реализирал ПТП с движещия се по ул. „----“ направо лек автомобил „Т-“ с рег. № --, застрахован по застраховка „Каско“ при ищеца. Същият механизъм се установява от показанията на

свидетеля Ч. Г. Р., водач на МПС „Д-“, който разказва, че се е движил на заден ход по ул. „---“, като е бил дясностоящ на нерегулираното кръстовище, а другият автомобил се е движил по пътя без предимство и след като вече е преминал кръстовището е настъпил удар в задната част на двата автомобила. Свидетелят И. П. Ж., водач на МПС „Т-“, допълва, че другият автомобил се е движил пред него и е завил надясно по ул. „----“, след което е предприел маневра на заден ход, свидетелят Ж. се е опитал да го избегне, но не е успял и са се ударили в задната част, като другият автомобил де факто е бил дясностоящ. Изложеното се потвърждава и от приетия по делото двустранен констативен протокол за ПТП, който, макар и в частта на нарисованата скица да е частично дописан, съобразно констатацията при огледа на оригиналния документ в открито съдебно заседание от 13.03.2023 г., установява абсолютно идентичен механизъм на ПТП, включително по отношение на добавения текст, касаещ движението на л.а. „Д-“ на заден ход, каквото обстоятелство потвърждават и двамата разпитани по делото свидетели.

С оглед на изложеното и при съвкупна преценка на събрания доказателствен материал се установява, че застрахованият при ответника водач на МПС е нарушил разпоредбата на чл. 40, ал. 1 ЗДвП, като е предприел маневра за движение назад, без да се убеди, че пътят зад превозното средство е свободен и че няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението. Настоящият съдебен състав намира, че по делото не се установява противоправно поведение на водача на застрахования при ищеца автомобил, което да е допринесло за настъпването на вредите, доколкото същият правомерно се е движил направо зад другото МПС, възприел е как л.а. „Д-“ е завил надясно по улицата с предимство и е продължил пътя си направо, преминавайки през кръстовището, като в този момент другият автомобил е тръгнал на заден ход и двамата са се ударили. Макар да е бил лявостоящ спрямо пътя с предимство на другия водач (съобразно разпоредбата на чл. 48, ал. 1 ЗДвП), видно е, че л.а. „Д-“ е предприел маневрата на заден ход, след като л.а. „Т-“ вече се е намирал в кръстовището – това се установява от показанията на двамата свидетели, както и от доказаната по делото факт, че ПТП е настъпило в самото кръстовище и то в задната част и на двата автомобила. След като л.а. „Т-“ вече е преминавал през кръстовището към момента, в който другото МПС е тръгнало назад, то свидетелят Ж. не е нарушил задължението си пропусне движещите се по пътя с предимство, тъй като преди да навлезе в кръстовището не са съществували индикации за подобно поведение от страна на другия водач – той е завил надясно по улицата и изведнъж е тръгнал на заден ход, без да се убеди, че пътят зад него е свободен. Ето защо, съдът намира, че възражението на ответника за съпричиняване е неоснователно, а процесното ПТП е било реализирано противоправно и виновно (съобразно презумпцията, регламентирана в разпоредбата на чл. 45, ал. 1 ЗЗД) от застрахования при ответното дружество водач на МПС, поради което ответникът носи отговорност за обезщетяване на причинените вреди, респ. за възстановяване на платеното от застрахователя по имуществена застраховка на пострадалия обезщетение.

Съгласно заключението на приетата по делото САТЕ, неоспорено от страните, описаните от ищеца щети на застрахования при него автомобил съответстват на механизма на ПТП и са в

пряка причинно-следствена връзка с настъпилото застрахователно събитие. Вещото лице установява, че към момента на настъпване на процесното ПТП (в съответствие с разпоредбата на чл. 386, ал. 2 КЗ) увреденият автомобил е бил на 1 година и 11 месеца от датата на първоначалната си регистрация, т.е. срокът на гаранцията му не е бил изтекъл, което е наложило отремантирането му по пазарни цени в официалния сервиз на марката на стойност 4297,69 лв. Ето защо, действителната стойност на причинените на застрахования при ищеца лек автомобил щети е 4297,69 лв. и към тази сума следва да се добавят 15 лв. обичайни ликвидационни разноси (арг. чл. 411, изр. 1 КЗ и съобразно изводите на вещото лице), като общият размер на регресното вземане възлиза на 4312,69 лв. Претендираното от ищеца обезщетение от 3897,20 лв. е под този размер, поради което искът се явява основателен и следва да бъде уважен изцяло.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД

По този иск в тежест на ищеца е да установи наличието на главен дълг и изпадането на ответника в забава, в случая и с оглед разпоредбата на чл. 84, ал. 2 ЗЗД – отправянето на покана и получаването ѝ от длъжника. Задължението на делинквента (на застрахователя на неговата гражданска отговорност) към застрахователя по имуществената застраховка е задължение без срок за изпълнение, към което, с оглед регресния характер на вземането, не може да се приложи разпоредбата на чл. 84, ал. 3 ЗЗД. В случая моментът на извършеното плащане има значение само за възникване на регресното право, а длъжникът изпада в забава след покана и изтичането на 30-дневен срок, в който застрахователят трябва да определи и изплати размера на задължението си по предявената претенция или мотивирано да откаже плащането (арг. чл. 84, ал. 2 ЗЗД, вр. с чл. 412, ал. 3 КЗ). По делото се установява, че ищцовото дружество е отправило до ответника покана за изпълнение на паричното му задължение, получена от последния на 25.02.2021 г., към която са били приложени документите по процесната ликвидационна преписка. Тридесетдневният срок за изпълнение е изтекъл на 29.03.2021 г., като след тази дата ответното дружество е изпаднало в забава и за периода от 30.03.2021 г. до 20.10.2021 г. дължи мораторно обезщетение в размер на законната лихва върху главницата – сумата от 221,93 лв., за която предявеният акцесорен иск се явява основателен, а за разликата до пълния предявен размер от 227,34 лв. и за периода 25.03.2021 г. – 29.03.2021 г. следва да се отхвърли.

По разноските:

При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени направените от него разноси съобразно уважената част от иковете в общ размер на 973,61 лв., платена държавна такса, възнаграждение за вещо лице и адвокатско възнаграждение. На основание чл. 78, ал. 3 ГПК ответникът има право на направените от него разноси съобразно отхвърлената част от исковите в размер на 0,46 лв., депозит за вещо лице и юрисконсултско възнаграждение. Претендираните от ищеца и ответника депозити за

свидетели не са изплатени на разпитаните лица, поради което не следва да се присъждат по реда на чл. 78 ГПК, а подлежат на връщане по искане на страната.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „Б-----”, ЕИК --, със седалище и адрес на управление: гр. С---, да заплати на „Д-----“ ЕАД, ЕИК --, със седалище и адрес на управление: гр. С---, по искове с правно основание чл. 411, изр. 2 КЗ и чл. 86 ЗЗД сумата от **3897,20 лв.**, представляваща регресно вземане за платено застрахователно обезщетение по щета, образувана при ищеца под номер -----, за ПТП, настъпило на 02.12.2020 г. в гр. Варна в резултат на виновно противоправно поведение на лице, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника, ведно със законната лихва върху главницата от 21.10.2021 г. до окончателното изплащане на сумата, сумата от **221,93 лв.**, обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата за периода 30.03.2021 г. – 20.10.2021 г., както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **973,61 лв.**, разноси в производството съобразно уважената част от исковете, като **ОТХВЪРЛЯ** иска с правно основание чл. 86 ЗЗД за разликата над уважения размер от 221,93 лв. до пълния предявен размер от 227,34 лв., обезщетение за забава за периода 25.03.2021 г. – 29.03.2021 г.

ОСЪЖДА „Д-----“ ЕАД, ЕИК --, със седалище и адрес на управление: гр. С---, да заплати на ЗАД „Б-----”, ЕИК --, със седалище и адрес на управление: гр. С---, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от **0,46 лв.**, разноси в производството съобразно отхвърлената част от исковете.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____